

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România” (www.ier.ro). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court’s database HUDOC.

Hamer împotriva Belgiei – 21861/03

Hotărârea din 27.11.2007 (Secția a II-a)

Art. 6

Art. 6 § 1

Acuzație în materie penală

Proces rezultat în urma demolării unei case construite fără autorizație: *art. 6 aplicabil*

În fapt – În 1967, părinții reclamantei au construit fără autorizație o casă de vacanță pe un teren. După decesul mamei reclamantei, actul de partajare a bunurilor cu tatăl său menționează în mod expres existența construcției și faptul că a fost înregistrată de autorități, care au perceput o taxă de înregistrare. La moartea tatălui reclamantei, actul notarial de partajare a bunurilor succesoriale menționa în mod expres casa ca fiind casă de vacanță și reclamanta a achitat taxele pentru dreptul de succesiune. Reclamanta a plătit anual un impozit pe proprietate, precum și un impozit pe proprietate pentru a doua reședință. Societatea cu capital public mixt de alimentare cu apă a efectuat lucrări de racordare a casei la rețea fără ca autoritățile publice să reacționeze. În 1994, poliția a întocmit două procese-verbale, primul referitor la acuzația de tăiere a arborilor aflați pe proprietate, cu încălcarea reglementărilor în domeniul forestier, iar celălalt privea acuzația de construire fără autorizație a casei în cauză, într-o regiune forestieră în care nu putea fi eliberată nicio autorizație. În 1999, reclamanta a fost citată să se prezinte în fața procurorului pentru că, pe de o parte, a continuat să dețină o reședință de week-end construită fără autorizație și, pe de altă parte, pentru că a tăiat 50 de pini, cu încălcarea legislației privind fondul forestier. Instanța penală a achitat-o. În urma apelului formulat de Ministerul Public, curtea de apel a confirmat hotărârea, în privința capului de acuzare de tăiere a arborilor. În schimb, a condamnat-o pentru deținerea unei case construite fără autorizație, în conformitate cu un decret privind organizarea amenajării teritoriului. Constatând că durata urmăririi penale depășise termenul rezonabil, curtea de apel a pronunțat o simplă declarație de vinovăție a reclamantei. Curtea de apel a dispus ca reclamanta să readucă locația la starea inițială și, prin urmare, să demoleze casa. Reclamanta a formulat recurs, dar a fost respins. Curtea de casație a considerat că readucerea locației la starea inițială nu constituia o pedeapsă, ci o măsură civilă. Casa a fost demolată prin executare silită.

În drept – Art. 6 § 1: Faptul că a fost pronunțată o simplă declarație de vinovăție împotriva reclamantei de către curtea de apel, având în vedere depășirea termenului rezonabil, nu o privează pe aceasta de calitatea de „victimă”, în măsura în care instanța menționată a dispus totodată să readucă locația la starea inițială.

Art. 6 este aplicabil sub aspect penal, măsura demolării putând fi considerată o „sanctiune” în sensul Convenției.

Deși durata procedurii pe fond nu pare nerezonabilă în sine (a durat ceva mai mult de 3 ani și jumătate pentru trei grade de jurisdicție), reclamanta a fost „acuzată” în sensul jurisprudenței, iar termenul rezonabil a început să curgă la momentul întocmirii procesului-verbal de constatare a caracterului ilegal al construcției. Prin urmare, procedura a durat între 8 și 9 ani

pentru trei grade de jurisdicție, din care mai mult de 5 ani în stadiul cercetării penale, deși cauza nu prezenta o complexitate deosebită.

Concluzie: încălcare (unanimitate).